

og det Firma, der afgav det, var leveringsdygtigt og i alle Henseender solidt og godt. Udførelsen af dette Arbejde medførte, at det tyske Firma blev omtrent halvvejs ruineret derved, og Firmaet selv tilstod, at det aldrig vilde have paataget sig det til den Pris, hvis det havde været kendt med danske Arbejdsforhold. Det havde kun paataget sig det paa Grund af sit Ube-kendtskab hermed. Fabrikantforeningen udtaler saa, at „det tør sikkert paastaas, at det endelige Resultat af dette Arbejde er blevet adskilligt ringere, end om det laveste danske Bud var blevet antaget“.

Det næste Punkt, Fabrikantforeningen berører, er vedrørende Lokomotiverne, men da dette Forhold har været fremme her under Diskussionen forskellige Gange, skal jeg ikke komme tilbage hertil. Men der fremdrages et Eksempel til Slutning; det vedrører Kjøbenhavns Havnevæsen, hvor den ny Langebro er udbudt i Entreprise, og Entreprisetilbudene skulde aabnes den 1ste Marts d. A. Saa siges der uden nogen som helst Kommentar dertil — den turde ogsaa være overflødig i dette Tilfælde — at Aabningen af Tilbudene blev udsat i 6 Dage, „da det var nogle amerikanske Fabrikker umuligt at fremskaffe deres Tilbud til den berammede Dag“. Det synes jo ganske klart, at man der stiller de udenlandske Fabrikker saa ulige begunstigede i Konkurrencen med de danske, at man endogsaa udsætter Aabningen af Tilbudene langt ud over den i Licitationsbetingelserne nævnte Frist. Det vilde man ganske sikkert ikke gøre over for de danske Fabrikker, og Lovligheden og Forsvarligheden deraf turde vel ogsaa være temmelig tvivlsom. Det nævnte Andragende ender med disse Ord, der passe godt til vore Forhandlinger i Dag: „Vi tillade os derfor, under særlig Henvi-sning til den store Arbejdsløshed, der for Tiden hersker ogsaa paa Jernindustriens Omraade, at andrage den høje Regering og Rigsdag om at ville udvirke en Forandring i disse Forhold, til Støtte for Jernindustrien og til Gavn for Landet“.

Da den højtærede Konseilspræsident havde Ordet første Gang, udtalte han, at der, vedrørende Leverancer fra danske Fabrikker, herefter vilde blive gjort, hvad der stod i Regeringens Magt for, at disse kunde blive stillede i hvert Fald paa lige Fod, men om muligt paa en begunstiget Fod over for Ulandet. En lignende Erklæring er i Dag bleven afgiven af det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen) som Formand i Finansudvalget

med Tilkendegivelse af, at Leveringskon-trakterne bleve fremlagte til Drøftelse i Finansudvalget. Det synes altsaa som om der, vedrørende denne Sag her i Dag er bleven afgiven tilfredsstillende og beroligende Erklæringer. Og naar jeg nu har taget Ordet, er det blot for at understrege, hvad der er sket her i Dag, altsaa at der fra Ordføreren i Finansudvalget og fra Konseilspræsidenten paa Ministeriets Vegne er afgiven Erklæringen om, at den danske Industri ikke skal forurettes til Gunst for Udlændinge.

Ordføreren for Forespørgerne (J. Jensen [Kjøbenhavns 10de Valgkreds]). Naar det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) har sagt, at nu have vi hørt, hvorledes det er med Arbejdsløsheden i Kjøbenhavn, men at vi ikke vide, hvorvidt der er Arbejdsløshed over hele Landet, skal jeg sige, at de af mig nævnte Tal vedrører Haandværks- og Industriarbejdere over hele Landet. Det er Tal, indsamlede gennem de samvirkende Fagforbund og omfatte derfor hele Landet. Forholdet er dette, at hvis man vilde dele mellem Kjøbenhavn og det øvrige Land, blev der omtrent Halvdelen for Kjøbenhavns og lidt over Halvdelen for Provinsernes Vedkommende. Det er mig ad praktisk Vej bekendt, at der i det sidste Aars Tid, naar undtages et Par enkelte Byer, navnlig Aarhus og Aalborg, har været meget lidt Arbejde i Provins-købstæderne. Paa Landet er Forholdet jo noget andet, idet der jo der er mindre af Industri og Haandværk. Men det er dog sikkert nok, at der i næsten alle Købstad-kommuner er Arbejdsløshed, og der findes sikkert ogsaa adskillige eller ikke saa faa Landkommuner, hvor der er nogen industriel Virksomhed, hvor det samme kan siges. Men naar det ærede Medlem protesterede mod mine Udtalelser om, at Folkettinget havde stillet sig ved Siden af Regeringen og ikke vilde yde noget ekstraordinært af Statskassen til Arbejds-løsheden, og naar det ærede Medlem sagde, at jeg var uberettiget til at sige det og henviste til, hvad der var sket i 1879, 1880 og 1881, glæder det mig, at det ærede Medlem protesterede mod denne min Opfattelse, idet jeg gaar ud fra, at da man forkastede dette Forslag, var det, fordi man mente, at der nu slet ikke mere kunde være Tale om at gaa den Vej, som man tidligere havde været inde paa. Det ærede Medlem mente, at det ikke var praktisk, at dette Forslag var kommet